

- Det bestemmes, at alle Kommissionens og selskabet GOSSELIES medier, hvorpå er registreret den edb-mæssige udvikling, der er foretaget af selskabet GOSSELIES med udgangspunkt i versionerne EC-SYSTRAN Unix og SYSTRAN Unix i strid med SYSTRANS rettigheder, konfiskeres og udleveres til SYSTRAN eller i det mindste destrueres under overværelse af en notar.
- Det Europæiske Fællesskab repræsenteret ved Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, sagsøgerne har lidt som følge af de krænkelseshandlinger Kommissionen og navnlig DGT har foretaget under udførelse af deres funktioner.
- Tabet kan opgøres således:
 - for SYSTRAN Luxembourg 1 531 000 EUR
 - for SYSTRAN SA 47 014 000 EUR, der senere suppleres, og 2 000 000 EUR som erstatning for ikke-økonomisk skade
- Rettens afgørelse bringes i fagpressen og faglige tidsskrifter på Kommissionens bekostning og gengives på særlige internetsider, som SYSTRAN anviser.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at afholde sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til kontrakter om licens til benyttelse af software vedrørende det automatiske oversættelsessystem SYSTRAN, der blev indgået mellem sagsøgernes juridiske forgængere og Kommissionen, opnåede Kommissionen ret til at benytte denne software til sit eget behov samt sine tjenestegrenes behov. Ifølge sagsøgerne indeholdt kontrakterne ingen bestemmelse om overførsel af intellektuelle ejendomsrettigheder til Kommissionen for så vidt angår SYSTRAN-software. Fra 1999 til 2002 gennemførte SYSTRAN for Kommissionen via sit datterselskab SYSTRAN Luxembourg overgangen til det nye brugersystem. I den kontrakt, der var indgået med Kommissionen i den anledning, var det bestemt, at hele Kommissionens oversættelsessystem forblev Kommissionens ejendomsret »dog med forbehold af allerede eksisterende intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder«.

I oktober 2003 iværksatte Kommissionen en udbudsprocedure vedrørende tildeling af en kontrakt om »vedligeholdelse og sproglig styrkelse af Kommissionens automatiske oversættelsessystem samt tilknyttede serviceydelser«⁽¹⁾. Sagsøgerne deltog ikke i denne procedure. Selskabet SYSTRAN tog imidlertid forbehold for genstanden for udbudsproceduren og den fremtidige kontrakt, for så vidt som den efter SYSTRANS opfattelse kunne krænke dets intellektuelle ejendomsrettigheder over softwaren.

I den foreliggende sag har sagsøgerne gjort gældende, at tildelingen af kontrakten til et andet selskab end SYSTRAN i sig selv tilsidesætter deres intellektuelle ejendomsrettigheder og nødven-

diggør en videregivelse af deres know-how til det selskab, der får tildelt kontrakten. Sagsøgerne har gjort gældende, at udførelsen af de opgaver, der er beskrevet i udbudsmaterialet, der bl.a. består i at foretage ændringer eller tilpasninger af det system, SYSTRAN oprindeligt har udviklet, i det mindste forudsætter SYSTRANS forhåndstilladelse. De har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ved aldrig at anmode om en sådan tilladelse har gjort sig skyldig i krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er knyttet til SYSTRAN-systemet, og følgelig i en spredning af sagsøgernes know-how i strid med artikel 4 i direktiv 91/250/EØF⁽²⁾ som gennemført i de nationale retsordener.

Sagsøgerne har således gjort gældende, at krænkelsen af SYSTRAN-softwaren og spredningen af deres know-how udgør en ansvarspådragende handling, der medfører, at Kommissionen er ansvarlig i medfør af artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF. De har endelig gjort gældende, at denne handling har medført et tab, som Kommissionen skal erstatte.

⁽¹⁾ Udbudsprocedure nr. 2003/S 191-171556 (EFT S 191).

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/250/EØF af 14.5.1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer, EFT L 122, s. 42.

Appel iværksat den 26. januar 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 14. november 2006 af EU-Personaleretten i sag F-100/05, Chatziioannidou mod Kommissionen

(Sag T-20/07 P)

(2007/C 69/50)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Bruxelles, Belgien) (ved K. Hermann og D. Martin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgien)

Appellantens påstande

- Den af EU-Personaleretten afsagte dom af 14. november 2006 i sag F-100/05 ophæves.
- Kommissionen frifindes i det af Eleni Chatziioannidou anlagte søgsmål.

— Hver part bærer sine egne omkostninger i appelsagen og i sagen for EU-Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved dom af 14. november 2006, med hensyn til hvilken der i denne appelsag er nedlagt påstand om ophævelse, annullerede Retten for EU-Personalesager Kommissionens afgørelser af 30. november 2004 og 20. februar 2005 om beregning af Eleni Chatziioannidou pensionsgivende tjenestear som følge af overførslen til fællesskabsordningen af den aktuarmæssige modværdi af de pensionsrettigheder, hun havde erhvervet i Grækenland.

Kommissionen har til støtte for påstanden om ophævelse af nævnte dom fremført et eneste anbringende om tilsidesættelse af forordning nr. 1103/97 ⁽¹⁾ og forordning nr. 974/98 ⁽²⁾ samt af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 i bilag VIII ⁽³⁾. Kommissionen har anført, at den forudsætning, som Retten for EU-Personalesagers begrundelse fuldstændigt hviler på, følger af en fejlfortolkning af rækkevidden af forordning nr. 1103/97. Kommissionen har anført, at den pågældende forordning i modsætning til det af Retten antagne har til formål at opretholde de kontraktlige forpligtelser indgået af privatpersoner, men ikke de kontraktlige forpligtelser indgået af offentlige myndigheder. Kommissionen har desuden anført, at denne bemærkning under alle omstændigheder er irrelevant i det foreliggende tilfælde, idet Kommissionen ikke havde indgået nogen forpligtelse i forhold til Eleni Chatziioannidou på tidspunktet for indførelsen af euroen, hvorfor det i artikel 3 i forordning nr. 1103/97 fastsatte princip om aftalers kontinuitet retligt set ikke fandt anvendelse i denne sag. Til gengæld finder forordning nr. 974/98, især forordningens artikel 14, ifølge Kommissionen anvendelse i denne sag, og de almindelige gennemførelsesbestemmelser skal læses i lyset heraf. I tilfælde af en overførsel, som finder sted efter indførelsen af euroen, af pensionsrettigheder erhvervet i Grækenland, som er et land, der har indført euroen, finder bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser om fastsættelse af retningslinjerne for omregning til euro af de beløb, der overføres i en anden valuta end euro, ikke anvendelse. Kommissionen har ligeledes anført, at Eleni Chatziioannidou i modsætning til det af Retten antagne som følge af kompetencedelingen ved anvendelsen af artikel 11, stk. 2, i vedtægtens bilag VIII mellem Kommissionen og de nationale myndigheder ikke kan foreholde Kommissionen dens beregningsmetode med hensyn til størrelsen af den aktuarmæssige modværdi, som blev overført til Kommissionen af de græske myndigheder, da alene disse sidstnævnte havde bemyndigelse til at vælge en passende metode, idet de græske myndigheder overførte et beløb allerede opgjort i euro til fællesskabsordningen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17.6.1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen, EFT L 162, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3.5.1998 om indførelse af euroen, EFT L 139, s. 1.

⁽³⁾ De almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i vedtægtens bilag VIII, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22.3.2004 (EFT L 124, s. 1).

Sag anlagt den 29. januar 2007 — L'Oréal mod KHIM — Spa Monopole (SPALINE)

(Sag T-21/07)

(2007/C 69/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: L'Oréal SA (Paris, Frankrig) (ved lawyer E. Baud)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, forkortet SA Spa Monopole NV (Spa, Belgien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. oktober 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 415/2005-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: L'Oréal SA

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »SPALINE« for varer i klasse 3 (bade- og brusesæbe, fugtighedscremer, bodylotions, toner til huden, astringerende midler, rensedmidler til hud og krop, ansigtsmasker, skrubbcreme, og duftpræparater) — ansøgning nr. 989 236

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: SA Spa Monopole NV

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale ord- og figurmærker »SPA«, »LIP SPA«, »SPA SKIN CARE« og »Les Thermes de Spa« for varer i klasse 3, 32 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort et enkelt anbringende gældende, på grundlag af hvilket sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse udgør en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.